

videl, o která jde, sám od sebe opatřil. Cesta, kterou v tomto směru nastoupí, nemůže způsobiti právní újmu obviněnému. Obrátil-li se tedy žal. úřad na min. zeměd., po případě na min. zahr. se žádostí o zjištění právní normy, platné v Polsku o výrobě a obchodu s bryndzou, nevznese na tyto úřady řešení předběžné otázky podle § 109 trest. zák. a nezpůsobilo proto jeho dožádání z 18. října 1929 zastavení běžícího promlčení. Opačný názor žal. úřadu je nesprávný.

Vl. nař. z 10. února 1927 č. 7 Sb., ani zák. čl. XLVI:1895, ani nař. uh. min. orby č. 38.286/1896 F. M., ani pol. trestní řád č. 65.000/1909, jejichž ustanovení platí podle § 7 uvedeného vl. nař. o trestech a trestním řízení pro přestupky tohoto vl. nař., nemají zvláštních předpisů o promlčení a slušelo proto použití ustanovení § 31 zák. čl. XL:1879, podle něhož možnost zahájení trestního řízení promlčí se v 6 měsících. Toto ustanovení platí nejen pro zahájení trestního řízení, nýbrž i pro další jeho fáze, jak nss vyslovil již v nář. Boh. A 5004/25 a Boh. A 6503/27. Ježto zák. čl. XL:1879 nemá zvláštních ustanovení o tom, kdy promlčení počíná běžeti a kterými skutečnostmi se promlčení přetrhuje, platí v těchto směrech se zřetelem na shora již cit. § 12 přestupkového zák. — pokud jde o promlčení — ustanovení § 108 zák. čl. V:1878, podle něhož přerušuje se promlčení usnesením nebo opatřením soudním, jež směřuje proti pachateli, počíná však znova dnem tohoto usnesení nebo opatření. Z těchto ustanovení v souvislosti s 2. odstavcem bodu 3 § 204 pol. trest. ř. č. 65.000/1909, podle něhož má apelační úřad hleděti z úřední povinnosti k tomu, není-li tu důvod vylučující zahájení policejního trestního řízení, plyne, že je zák. povinností úřadu přezkoumávajícího rozsudek nižší stolice, aby přihlížel k tomu, není-li přestupek, o který jde, se zřetelem na citované ustanovení § 31 zák. čl. XL:1879 promlčen. Poněvadž v době od 18. října 1929 do vydání nař. rozhodnutí z 22. října 1930, jež bylo st-li doručeno dne 5. listopadu 1930, nebylo podle jednacích spisů vydáno žádné usnesení nebo opatření, které by běžící promlčení mohlo přerušiti, vytýká stížnost důvodně, že nastalo podle § 31 zák. čl. XL:1879 promlčení přestupku kladeného st-li za vinu a je proto nař. rozhodnutí, odsuzující st-le za tento přestupek, v rozporu se zákonem.

Č. 10.610.

Učitelstvo: I. * Učitel obecné školy, ustanovený zastupujícím učitelem na občanské škole, nemá nároku na občansko-školský příravek podle odst. 3 § 7 zák. č. 104/1926 Sb. — **II. *** Byl-li učitel obecné školy ustanoven zatímním učitelem na občanské škole a pak zastupujícím učitelem na této škole, nemá při opětovém ustanovení zatímním učitelem na občanské škole nároku na zápočet doby, odsloužené jako zatímní učitel občanské školy pro vyměření občansko-školského příravku podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/1926 Sb.

(Nález ze dne 13. června 1933 č. 10.411.)

Věc: Valentin R. v Ch. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o úpravu služebních požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem ošv-u v Chebu z 24. ledna 1929 s povolením zšr-y v Praze ze 17. ledna 1929 a za souhlasu zem. úřadu, byl zastupující odborný učitel Valentin R. jmenován zatímním odborným učitelem na 1. chlapecké občanské škole v Ch. po dobu, co budou požitky místa definitivního odborného učitele Emila K. volny. Týmž výměrem ošv-u byla jmenovanému odbornému učiteli propočtena služební doba a stanoveny požitky takto: Poněvadž dne 8. května 1923 složil zkoušku pro 3. odbor na občanských školách a od tohoto dne se jeho přestup na občanskou školu počítá, vykazuje od vstoupení do služby dne 22. ledna 1913 do 8. května 1923, odpočte-li se přerušení služby 35 dní a připočtou-li se válečná půlletí 2 léta a 6 měsíců, služební dobu 12 let 8 měsíců a 12 dní, tedy okrouhle 12 let 6 měsíců, pročez by měl v den svého přestupu na občanskou školu, t. j. 8. května 1923, býti zařazen do 4. stupnice plat. zák. č. 104/26. Jeho služební doba k 31. lednu 1929 obnáší, odečte-li se přerušení služby 35 dní a připočtou-li se válečná půlletí 2 léta 6 měsíců, v celku 18 let 5 měsíců a 5 dní, tedy okrouhle 18 let 6 měsíců, pročez mu náleží od 1. února 1929 služné podle 6. stupně a 6. sloupce tabulky IX. v částce 19.050 Kč.

Výměrem z 10. května 1929 však ošv tyto požitky změnil s tímto odůvodněním: Podle rozhodnutí zšr-y, které ve stejném případě bylo vydáno, platí ustanovení čl. 92 prov. výn. k učitelskému zák. jenom pro převod dne 1. ledna 1926 a nevztahuje se na přestup na školu občanskou, který nastal po 1. lednu 1926. Proto přísluší jmenovanému učiteli podle § 7 odst. 3 učit. zák. dnem přestupu na občanskou školu jako zatímní odborný učitel, tedy dnem 1. února 1929 plat podle 6. stupně a přídavek 780 Kč ročně, tedy $18.000 \text{ Kč} + 780 \text{ Kč} = 18.780 \text{ Kč}$.

Proti tomuto výměru podal Valentin R. stížnost k zšr, které zšr výměrem z 22. února 1930 nevyhověla, pojednávajíc o odvolání jako o žádosti za započtení substituční služby na občanské škole a za započtení doby prvního zatímního přestupu na občanskou školu, poněvadž podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 jest v tomto případě pokládati za den přestupu den 1. února 1929, t. j. den, od kterého Valentin R. působí nepřetržitě na občanské škole jako zatímní odborný učitel.

Proti tomuto výměru podal Valentin R. odvolání, které bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí zšr-y.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost domáhá se jednak toho, aby st-li byl přiznán občansko-školský přídavek ve smyslu třetího odstavce § 7 zák. č. 104/26 též za dobu jeho činnosti na občanské škole jako zastupujícího učitele (od 1. září 1928 do 31. ledna 1929) ležící mezi dvěma obdobími jeho činnosti jako zatímního učitele občanské školy (od 1. března 1926 do 1. srpna 1928 a od 1. února 1929) jednak toho, aby i pro případ záporného vyřízení tohoto petitu, tedy pro případ nezapočtení doby zastupující činnosti, byla při opětném ustanovení zatímním učitelem občanské školy (1. února 1929) pro zvýšení občansko-školského přídavku započtena doba odsloužená na občanské škole ve vlastnosti zatímního učitele před ustanovením zastupujícím učitelem, tedy doba od 1. března 1926 do 31. srpna 1928.

Nss shledal stížnost v obojím směru bezdůvodnou.

Podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 nastává u literních učitelů se zkouškou učitelské způsobilosti pro školy občanské ustanovených definitivními nebo zatímními učiteli na školách občanských, zvýšení služného jak v zákoně uvedeno. Ze znění tohoto předpisu tedy plyne, že nárok na přídavek ten nemá pouhý zastupující učitel občanské školy, nýbrž jen definitivní neb zatímní učitel občanské školy, tím jest tedy vyvráceno tvrzení st-lovo, pokud jde o jeho první nárok.

V druhém směru jest uvést, že není v zák. č. 104/26 výslovného předpisu o takovémto započtení předcházející a de iure přerušené služby zatímního učitele na občanské škole. Nastal tedy u st-le, který byl v zásadě učitelem obecné školy, tím, že ze zatímního učitele občanské školy stal se pouze zastupujícím učitelem občanské školy, — který, jak řečeno, nemá nároku na občansko-školský přídavek — de iure a s hlediska nároku na občansko-školský přídavek přestup na obecnou školu, třebaž ve skutečnosti učil dále na škole občanské, ovšem jenom ve vlastnosti učitele zastupujícího; dopadá proto na takový případ předpis odst. 5 § 7 cit. zák., podle kterého učitel, který přestoupí ze školy občanské na školu obecnou, byv na ni dosazen definitivně neb zatímně, se vyměří služební plat tak, jako by byl od počátku své služební doby působil na obecné škole. Podle toho jest dřívější odsloužená doba na škole občanské pro vyměření občansko-školského přídavku v případě opětného ustanovení zatímním učitelem na občanské škole ztracena. Zápočet takový by mohl tedy nastati leda podle § 23 odst. 2 nebo 3 zák. č. 104/26, buď generelně vl. nařízením nebo individuálním správním aktem; na zápočet takový však není právního nároku.

Č. 10.611.

Učitelstvo. — Občanství státní: * Učitelka veřejné obecné školy nemůže uplatňovati nárok na odbytné podle § 3 zák. č. 455/1919 Sb., provdává-li se za cizího státního občana.

(Nález ze dne 13. června 1933 č. 10.412.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 2844/23, 4354/25, 6485/27, 6819/27.

Věc: Františka K. v Cz. proti ministerstvu školství a národní osvěty o odbytné.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: K žádosti z 9. ledna 1930 vyvázala zšr v Brně výměrem z 22. ledna 1930 Františku G., učitelskou čekatelku při polské obecné škole v T., ježto se miní provdati, dnem 31. ledna 1930 ze školní služby a učinila opatření, aby její služební požitky byly uvedeným dnem zastaveny.

Výměrem z 25. dubna 1930 nevyhověla zšr žádosti jmenované ze 14. února 1930 za přiznání odbytného podle § 3 zák. č. 455/19 z těchto důvodů: »Podle předloženého výtahu z oddavkové matriky katolického farního úřadu v T. provdala jste se dne 8. února 1930 za Adolfa K., řídicího učitele v Cz. (Polsko), který jest cizím státním příslušníkem.